ଲାଓଦିକିଆ - ସଂଖ୍ୟା ତିନି

ନିୟମଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ?

Jeff Pippenger
2023-08-30

> "ଆମେ ନିଜେ ଜାଣିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ସତ୍ୟ କ'ଣ, ଆମେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ ସେହି ବିଶ୍ୱାସ କ'ଣ, ବାଇବେଲର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ—ସର୍ବୋଚ୍ଚ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱରୁ ଆମକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକ।" The 1888 Materials, 403.

କିଛି ବର୍ଷ ଧରି Future for America ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଆସୁଛି ଯେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ସାତୋଟି କଳିସିଆ କେବଳ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଜଗତର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେହି ସାତୋଟି କଳିସିଆ ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରୁ ସ୍ତିଫାନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଘଟଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। Adventismର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଚାରକମାନେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ। ଯୀଶୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ତେଣୁ, ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବିଶେଷତାମାନଙ୍କ ଅଂଶ ଥିବା ଯେକୌଣସି ସତ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲରେ ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା।

ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସ ପୂର୍ବରୁ ସାତଟି କଳିସିଆ ବିଷୟରେ ପାରମ୍ପରିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମତ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ସମୟରେ ଏସିଆ ମାଇନରର ପ୍ରକୃତ କଳିସିଆମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ। ପାରମ୍ପରିକ ମତ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଥିଲା ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳିସିଆକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରାମର୍ଶକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଇତିହାସର ସମଗ୍ର ଅବଧିରେ ବିଭିନ୍ନ କଳିସିଆମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ପରାମର୍ଶରୂପେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଇପାରେ, ଏବଂ ସେହି ଏକେ ପରାମର୍ଶ ଓ ସତର୍କବାଣୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଥିଲେ ଯେ, ସାତଟି କଳିସିଆ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଜଗତର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଳିସିଆ ଇତିହାସର ସାତଟି କାଳଖଣ୍ଡକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣଗୁଡ଼ିକ ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସ ପୂର୍ବରୁ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା। ସାତଟି କଳିସିଆ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ଚାରିଟି ସ୍ୱୀକୃତି—ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଉଇଲିଆମ୍ ମିଲର ପୂର୍ବରୁ ଅବସ୍ଥିତ ପାରମ୍ପରିକ ମତକୁ ଗଠନ କରିଥିଲା ଏବଂ କରେ—ବାଇବେଲର "historicist" ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଏବଂ ଅଛି। ଏହି ପଦ୍ଧତିକୁ ହିଁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନେ ଉଇଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ପରିଚାଳିତ କରିଥିଲେ।

> "ଏସିୟାର ସାତଟି କଳିସିଆ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କଳିସିଆର ତାଙ୍କର ସାତଟି ରୂପରେ ଥିବା ଇତିହାସ—ତାହାର ସମସ୍ତ ବକ୍ରତା ଓ ପରିବର୍ତ୍ତନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ତାହାର ସମସ୍ତ ସମୃଦ୍ଧି ଓ ବିପତ୍ତିରେ, ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦିନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଜଗତର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ସାତଟି ମୁଦ୍ରା ହେଉଛି କଳିସିଆ ଉପରେ ପୃଥିବୀର ଶକ୍ତିମାନ ଓ ରାଜାମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଇତିହାସ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାର ଇତିହାସ। ସାତଟି ତୂରୀ ହେଉଛି ପୃଥିବୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ରୋମୀୟ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରେରିତ ସାତଟି ବିଶିଷ୍ଟ ଓ ଭାରୀ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡର ଇତିହାସ। ଏବଂ ସାତଟି ପାତ୍ର ହେଉଛି ପାପାଲ୍ ରୋମ ଉପରେ ପ୍ରେରିତ ଶେଷ ସାତଟି ମହାମାରୀ। ଏହାମାନଙ୍କ ସହ ଅନେକ ଅନ୍ୟ ଘଟଣାମାନେ ମିଶିଥାଏ, ଉପନଦୀ ସ୍ରୋତମାନଙ୍କ ପରି ଏଥିରେ ବୁନାଯାଇ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ମହାନଦୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥାଏ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ରଟି ଶେଷରେ ଆମକୁ ଅନନ୍ତତାର ସାଗରରେ ପହଞ୍ଚାଏ।"

> "ଏହା, ମୋର ଦୃଷ୍ଟିରେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଯୋହନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଯୋଜନା ଅଟେ। ଏବଂ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ରଖିବା ଉଚିତ। ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ବ୍ୟବହୃତ ଚିତ୍ରାଳଙ୍କାର ଓ ରୂପକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଦିଆଯାଇନାହିଁ, ବରଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଲେଖାରେ ଖୋଜିବାକୁ ପଡ଼େ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ଅନ୍ୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡ଼େ। ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ,

> ପରମେଶ୍ୱର କୌଣସି ଏକ ଅଂଶର ସ୍ପଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ପାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମଗ୍ର ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି।” William Miller, Miller’s Lectures, volume 2, lecture 12, 178.

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ମିଲର୍ ଧାରଣ କରିଥିବା “ଇତିହାସବାଦୀ” ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ସହ ଏକମତ ଥିଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମିଲର୍ ଦେଖିପାରିନଥିବା ତୁଳନାତ୍ମକ ଭାବେ ଅଧିକ ଗଭୀର ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ଯୋଡ଼ିଥିଲେ; କାରଣ ମିଲର୍ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ତାହାର ସତ୍ୟ ସ୍ୱରୂପରେ ଚିହ୍ନିପାରିନଥିଲେ। ସେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ପୃଥିବୀ ବୋଲି ବୁଝିଥିଲେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମହାୟାଜକୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ଏକାତ୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା କରୁଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ଘୁରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ପୁରୋହିତୀୟ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ପ୍ରଦୀପସ୍ତମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ପ୍ରଦୀପସ୍ତମ୍ଭମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥିତ; ଏହିକାରଣରୁ ଏହା ତାଙ୍କ ଆରୋହଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ, କିନ୍ତୁ 1844 ମସିହାରେ ସେ ସର୍ବପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଇତିହାସର ସୂଚନା ଦେଉଛି। ମିଲର ଏହି ବାସ୍ତବତାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବୁଝି ପାରିନଥାନ୍ତା। ଟିଣ୍ଡେଲ, ଲୁଥର, କିମ୍ବା ଜନ୍ ୱିକ୍ଲିଫ, କିମ୍ବା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସଂସ୍କାରକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ଏହା ବୁଝି ପାରିନଥାନ୍ତା। ସତ୍ୟ କ୍ରମୋନ୍ନତିଶୀଳ, ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ।

> “ରବିନସନ ଏବଂ ରୋଜର ୱିଲିଆମ୍ସ ଯେ ମହାନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଏତେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଭାବରେ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ—ଯେ ସତ୍ୟ କ୍ରମୋନ୍ନତିଶୀଳ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇପାରେ, ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଉଚିତ—ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ତାଙ୍କର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା। ଆମେରିକାର ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚମାନେ—ଏବଂ ଇଉରୋପର ଚର୍ଚ୍ଚମାନେ ମଧ୍ୟ—ଯେମାନେ ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋଳନର ଆଶୀର୍ବାଦଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ସୁଧାରର ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ। ଯଦିଓ ସମୟେ ସମୟେ କେତେକ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଲୋକ ନୂତନ ସତ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଏବଂ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ପୋଷିତ ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଉଦିତ ହୋଇଥିଲେ, ତଥାପି ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପରି କିମ୍ବା ଲୁଥରଙ୍କ ସମୟରେ ପାପୀୟମାନଙ୍କ ପରି, ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ଏବଂ ସେମାନେ ଯେପରି ବାସ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ବାସ କରିବାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ। ଏହିକାରଣରୁ ଧର୍ମ ପୁନର୍ବାର ଆନୁଷ୍ଠାନିକତାରେ ଅବନତ ହେଲା; ଏବଂ ସେହି ଭୁଲ ଓ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ, ଯାହାକି ଯଦି ଚର୍ଚ୍ଚ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଆଲୋକରେ ଚାଲିବା ଜାରି ରଖିଥାନ୍ତା, ତେବେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ରଖାଯାଇଲା ଏବଂ ସନ୍ନିହିତ କରାଗଲା। ଏପରିଭାବେ ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋଳନଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ଆତ୍ମା କ୍ରମେ ନିର୍ବାପିତ ହେଲା, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁଥରଙ୍କ ସମୟରେ ରୋମୀୟ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ଯେପରି ସୁଧାରର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା, ପ୍ରାୟ ସେହି ପରିମାଣରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ସୁଧାରର ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଖାଦେଲା। ସେଠାରେ ସେହି ଜାଗତିକତା ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଜଡତା, ମନୁଷ୍ୟମତ ପ୍ରତି ସମାନ ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଶିକ୍ଷାର ସ୍ଥାନରେ ମାନବୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ଥିଲା।” The Great Controversy, 297.

ଯଦି ଇତିହାସ ସାରା ଯେ ସତ୍ୟ କ୍ରମଶଃ ବିକଶିତ ହୁଏ, ଏହି ସତ୍ୟଟି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ଏହି ଅନ୍ତିମ ପିଢ଼ୀରେ ଯେକୌଣସି ନୂତନ ଆଲୋକର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଚିହ୍ନିବା ବହୁତ ସମ୍ଭବତଃ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ିପାରେ। ଯେତେବେଳେ କେହି “ସତ୍ୟ”ର କ୍ରମୋନ୍ନତ ସ୍ୱଭାବକୁ ବୁଝିବା ବନ୍ଦ କରେ, ସେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବେ ପରମ୍ପରା, ପ୍ରଥା-ପ୍ରଚଳନ ଏବଂ ପତିତ ମାନବୀୟ ନେତୃତ୍ୱ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ।

ମିଲର ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ପଦ୍ଧତି ସମଗ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖା ମଧ୍ୟରେ ବିସ୍ତାରିତ ଏକ ପଥଚିହ୍ନ, ଯାହା ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବାଇବେଲୀୟ ସତ୍ୟର ବିକାଶର ଏକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ। ତଥାପି, ମିଲର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ପଥଚିହ୍ନରେ, ଆମେ ଏମିତି ଏକ ଆରମ୍ଭକୁ ପାଉଛୁ ଯାହା ଶେଷରେ ଏକ ପ୍ରତିରୂପକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ। ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ କେବେ ବି ଏହି ବାସ୍ତବତାଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଶୟତାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏମିତି ନୁହେଁ।

ସ୍ୱର୍ଗରେ ତାହାର ବିଦ୍ରୋହ ଆରମ୍ଭ ହେବାରୁ ସାତାନ ସତ୍ୟ ଏବଂ ସତ୍ୟର ବିକାଶକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଆସିଛି। ଇତିହାସରେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚିଲା ଯେ ସଂଶୋଧକମାନେ ବାଇବେଲ କିପରି ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ହୁଏ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସାତାନ ସେ ସଦା ଯାହା କରେ ତାହାହିଁ କଲା, ଏବଂ ସେ ନକଲ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇଲା। ସତ୍ୟକୁ ନକଲ କରିବାରେ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟର ଐତିହାସିକ ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ରିବେରା ଏବଂ ଲୁଇସ ଦେ ଆଲକାଜାର ପରି ଯେସୁଇଟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନକଲ ପଦ୍ଧତିକୁ ବିଶେଷତଃ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରିଥିଲେ। "ପ୍ରେଟରିଜମ" ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଏହି ବିକୃତ ପଦ୍ଧତି ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଏହି ମିଥ୍ୟା ପଦ୍ଧତିର ଦୁଇଜଣ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରତିନିଧି ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ କାଇସାରିୟାର ଇଉସେବିଅସ (260–339), ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣ ଥିଲେ ପେଟାଉର ଭିକେଟୋରିନସ (ଆନୁମାନିକ 304ରେ ଦେହାନ୍ତ)। ଏହି ଉଭୟ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଐତିହାସିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ସେହି ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ, ଯାହା ସୂଚିତ କରୁଥିଲା ଯେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସମୟରେ, କୁଖ୍ୟାତ ସମ୍ରାଟ ନିରୋ ପରି ଐତିହାସିକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ପୂରଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା।

ଊଣେଇଶତମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟର ଜନ୍ ଡାର୍ବି (1800–1882) ଆଉ ଏକ ଶୟତାନୀ ପଦ୍ଧତିର ପରିଚୟ କରାଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ସ୍କୋଫିଲ୍ଡ ରେଫରେନ୍ସ ବାଇବେଲ୍ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ଟ୍ରୋଜାନ୍ ହର୍ସ ବାଇବେଲ୍‌ର ପାଦଟିପ୍ପଣୀଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ କରାଯାଇଥିଲା। "ଡିସ୍ପେନ୍ସେସନାଲିଜ୍ମ" ହେଉଛି ଏକ ଧର୍ମତାତ୍ତ୍ୱିକ ଗଠନ, ଯାହା ଇତିହାସକୁ ଏବଂ ମାନବଜାତି ସହ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପରସ୍ପର କ୍ରିୟାକୁ ପୃଥକ ପୃଥକ ଅବଧିମାନଙ୍କରେ, କିମ୍ବା 'ଡିସ୍ପେନ୍ସେସନ୍'ମାନଙ୍କରେ, ବିଭକ୍ତ କରେ, ଯେଉଁଥିରେ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ପରିକଳ୍ପନାକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି। ଏହି ସମୟରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛି, କାରଣ ଏହା ସେହି ମିଥ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, ଯାହାକୁ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରୁ ଆସିଥିବା ସ୍ୱରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା Future for America ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପରିଚୟ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରୁ ଡାର୍ବି ତାଙ୍କର ଶୟତାନୀ ଧାରଣାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ। Future for America ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବା ଡାର୍ବିଙ୍କ ଧାରଣାମାନଙ୍କ ସହ ତଥାକଥିତ ଆଧୁନିକ "woke" ଆନ୍ଦୋଳନର ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ ସଂଯୁକ୍ତ ଥିଲା, ଯାହା ଫରାସୀ ବିପ୍ଳବ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ଅନାର୍କିକୁ ଏବଂ ସୋଦୋମ ଓ ଗୋମୋରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ଲମ୍ପଟତାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କରେ।

ଆଜିର ଆଧୁନିକ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ବାଇବେଲର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରି ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଦ୍ୱି-ମୁଖୀ ବାଇବେଲୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରଣାଳୀକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକି ସେମାନେ ବାଇବେଲ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ଆତ୍ମା—ଉଭୟଙ୍କୁ—ଅବମୂଲ୍ୟନ କରିବା ଓ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ଅନୁପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ବାଇବେଲୀୟ ଭାଷାବିଦ୍ୟାର ନିପୁଣ, କିମ୍ବା ବାଇବେଲୀୟ ଇତିହାସର ନିପୁଣ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ଏହିପରି ଭାବେ, ଆଜିର ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ଲାଓଡିସିୟ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ମନମସ୍ତିଷ୍କକୁ କିମ୍ବା ଇତିହାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟର ବୁଝାମଣା ଆଧାରରେ, କିମ୍ବା ଭାଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟର ବୁଝାମଣା ଆଧାରରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛନ୍ତି। ଆପଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଢୁଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟତଃ ବ୍ୟବହୃତ ଏହି ଆଧୁନିକ ଭ୍ରାନ୍ତିର ପ୍ରକାଶଗୁଡ଼ିକୁ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଫ୍ରେଞ୍ଚ ବିପ୍ଳବର ପ୍ରତୀକତ୍ୱକୁ ବିଚାର କରିବୁ, ସେତେବେଳେ ଏହି ଲେଖାମାନଙ୍କରେ ଆହୁରି ବିସ୍ତାରରେ ଆଲୋଚନା କରାଯିବ। ଶୟତାନ ଜୀବନ୍ତ ଅଛି, ଏବଂ ସେ ଜାଣେ ଯେ ତାହାର ସମୟ ଅଳ୍ପ। ମିଲରଙ୍କ ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ଶେଷ ନିୟମ, ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌଦଶ ନମ୍ବର ନିୟମ, ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସହ ସମାପ୍ତ ହୁଏ।

> "ଆମର ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ପଢ଼ାଯାଉଥିବା ଦେବତ୍ୱ-ଶାସ୍ତ୍ର ସଦା କୌଣସି ନ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟଗତ ଆସ୍ଥାଘୋଷଣା ଉପରେ ଭିତ୍ତି କରିଥାଏ। ଏପରି ପ୍ରକାରର ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଏକ ଶୂନ୍ୟ ମନକୁ ଛାପ ଦେବା କାମକୁ ଆସିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଶେଷ ଫଳ ସଦା ଗୋଡ଼ାମିରେ ହେବ। ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ ମନ କେବେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମତାଭିମତରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ। ଯଦି ମୁଁ ଯୁବମାନଙ୍କୁ ଦେବତ୍ୱ-ଶାସ୍ତ୍ର ପଢ଼ାଉଥିବା ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ହେଉଥାଁନ୍ତି, ତେବେ ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ଓ ମନୋଭାବକୁ ଜାଣିନେଇଥାଁନ୍ତି। ଯଦି ସେଗୁଡ଼ିକ ଭଲ ଥାନ୍ତା, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ନିଜେ ବାଇବେଲ୍ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିଥାଁନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ଜଗତର ମଙ୍ଗଳ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଦେଇଥାଁନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ମନ ନ ଥାନ୍ତା, ତେବେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ୟର ମନକୁ ଛାପି ଦେଇଥାଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଲଲାଟ ଉପରେ 'ଗୋଡ଼ା' ଲେଖି ଦେଇଥାଁନ୍ତି,

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଦାସରୂପେ ପଠାଇଦେଇଥାଁତି!” William Miller, Miller’s Works, volume 1, 24.

ଯୋହନ ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ଜୀବନକାଳର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବଧିରେ, ଏବଂ ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋଳନର ଦିନମାନରେ, ଶୟତାନ ସତ୍ୟ ବାଇବେଲୀୟ ବିଶ୍ଳେଷଣକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବା ଓ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପଦ୍ଧତିକୁ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଥିଲା। ଏହି ଐତିହାସିକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଯାହା କେବେ କେବେ ଅଲକ୍ଷିତ ରହିଯାଏ, ସେହି ହେଉଛି—ସେହି ସମସ୍ତ ଶୟତାନୀୟ ପଦ୍ଧତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁସ୍ତକକୁ ନୁହେଁ, ସିଧାସଳଖ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲା। ଶୟତାନୀୟ ବିଭ୍ରାନ୍ତିର ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଚାରକଙ୍କ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସେହି ପୁସ୍ତକଟିଏ ଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ସଦା ଶୟତାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଆସିଛି। ଶୟତାନ ଜାଣେ ଯେ, ସେହି ପୁସ୍ତକଟିଏ ହିଁ ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଡ଼େ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିପାରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଆଉ ଏକ ଅଦୃଶ୍ୟ ବାସ୍ତବତାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିପାରୁ, ଯାହା ଆଉ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆବୃତ ହୋଇ ରହିଛି।

ଯେସୁଇଟମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ପଦ୍ଧତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ ହେଉଛନ୍ତି ରୋମୀୟ ଚର୍ଚ୍ଚର ପୋପ—ଏହି କଥାର ସ୍ପଷ୍ଟ ବୁଝାମଣାକୁ ବାରଣ କରିବା। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସୁଧାରକ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ ସନାକ୍ତ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ। ତେଣୁ, ଅତୀତରେ ଯେତେବେଳେ ରିବେରା ଓ ଲୁଇସ୍ ଡି ଆଲକାଜାର ପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସଠିକ୍ ଇତିହାସ କଥନ ଏବଂ ପ୍ରକାଶନ ମାଧ୍ୟମରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ରିବେରା ଓ ଲୁଇସ୍ ଡି ଆଲକାଜାର ପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଇତିହାସକୁ “ପାପର ମଣିଷ” ବିଷୟରେ ସଠିକ୍ ବୁଝାମଣାକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଶୟତାନୀୟ ପ୍ରୟାସଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା। ଏହି ଶୟତାନୀୟ ପଦ୍ଧତିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରବେଶ କରାଇବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଉଜାଗର କରୁଥିବା ଲିଖିତ କିମ୍ବା ମୌଖିକ ସାକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଆନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଠିକ୍; କିନ୍ତୁ ଶୟତାନ କେବଳ ଏତିକି—ରୋମର ପୋପଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ ବୋଲି ସନାକ୍ତ କରୁଥିବା ବାଇବେଲୀୟ ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକୁ—ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁନଥିଲା; ସେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ କିଛିକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁଥିଲା।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଏମିତି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ବାଇବେଲୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ବିଭ୍ରାନ୍ତିରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରାଯାଇଛି, ଯେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ପୁରୁଷଙ୍କ ବିଷୟର ସୀମାରୁ ବାହାରେ ଅଛି, ଯାହାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଛଅଶେ ଷାଠି ଛଅ। ସେହି ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ସେହି ସତ୍ୟ, ଯାହା ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତମ ବିକାଶରେ ବୁଝାଯାଇଥିବାବେଳେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀର ମଧ୍ୟରେ ଏମିତି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିହିତ ଅଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସଙ୍କଟରେ ସମାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଇତିହାସ ବିଷୟରେ ସରାସରି କଥା କହେ। ଶୈତାନ ଏହି ଆଲୋକକୁ ଗୁପ୍ତ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା, ଏବଂ ସେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ନିହିତ ସତ୍ୟର ଅନେକ ରତ୍ନକୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଶୈତାନୀ ପଦ୍ଧତିମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଭାବନ କଲା, କେବଳ ରୋମର ପୋପଙ୍କୁ ପ୍ରତିଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି ପରିଚୟ କରାଇବାକୁ ନୁହେଁ।

୧୮୩୮ ମସିହାରେ “ପାପର ମନୁଷ୍ୟ” ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ୟୁସିବିୟସ୍ ଏବଂ ଭିକ୍ଟୋରିନସ୍ ପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପାପାସ୍ତ୍ରୀୟ ଶକ୍ତିର ଉଦୟକୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାର ଚେଷ୍ଟାରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଇତିହାସରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥୁୟାତୀରାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିଜ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ପୂରଣ କରି ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରଭାତତାରା (ୱିକ୍ଲିଫ୍)କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଲେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ସାତାନ ନିଜର ଶୈତାନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ ଓ ଅଗ୍ରସର କରିବା ପାଇଁ ଇତିହାସରେ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରମୁଖ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱଙ୍କୁ ଉଭାସିତ କରିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେବା ସମୟରେ—(ଅନୁଗ୍ରହ-ପରୀକ୍ଷାର ଅବସାନର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ)—ଯେ ସତ୍ୟ-ବିକାଶ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ଯୁଦ୍ଧ ତାହାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚେ, ସେଥିରେ ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀରୁ ଆସୁଥିବା ଆଲୋକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି, ଯାହାକୁ ମିଲର କେବେ ଚିହ୍ନି ପାରିନଥିଲେ, ଏବଂ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ମଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସହଜରେ ଦେଖାଯାଇପାରେ ଯେ ମିଲର ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମା—ଉଭୟେ—ଏହି ନୂତନ ଆଲୋକକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି, କାରଣ ନୂତନ ଆଲୋକ କେବେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ଆଲୋକଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରେ ନାହିଁ।

> “ଏହା ଏକ ସତ୍ୟ ଯେ ଆମ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ଅଛି, ଏବଂ ଯେ ସ୍ଥ ।ନଗୁଡ଼ିକ କଦାପି କମ୍ପ ିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଧରି ରଖିବାକୁ ହେବ; କିନ୍ତୁ   ଇଶ୍ୱ ର ଯେ କୌଣସି ନୂତନ ଆଲୋକ

> ପଠାଇପାରନ୍ତି, ସେଥିପ୍ରତି ଆମେ ସନ୍ଦେହଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଏପରି କୁହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ପ୍ରକୃତରେ, ଆମେ ଏହା ଦେଖୁନାହୁଁ ଯେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ପୁରୁଣା ସତ୍ୟକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିଆସିଛୁ ଏବଂ ଯାହାରେ ଆମେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛୁ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ଆଲୋକର ଆମକୁ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଏହି ମନୋଭାବକୁ ଧରି ରଖୁଛୁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆମର ଅବସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ତାହାର ଭର୍ତ୍ସନା ପ୍ରୟୋଗ କରେ, 'ଏବଂ ତୁମେ ଜାଣୁନାହ ଯେ ତୁମେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ, କରୁଣାଜନକ, ଦରିଦ୍ର, ଅନ୍ଧ ଏବଂ ନଗ୍ନ।' ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଧନୀ, ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ଏବଂ କିଛିରେ ଅଭାବ ନଥିବା ବୋଲି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ଅନ୍ଧତାର ଏକ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହା ଜାଣୁନାହାନ୍ତି।" Review and Herald, August 7, 1894.

ନୂତନ ଆଲୋକ ପାଇଁ ପ୍ରାଥମିକ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି, ସେଥି ସ୍ଥାପିତ ସତ୍ୟଙ୍କ ସହିତ ବିରୋଧ କରେ କି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେଥି ଭିତ୍ତିଭୂତ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରେ କି ନାହିଁ।

> "ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି କ'ଣ ସତ୍ୟ ତାହା ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଏ, ସେହି ସତ୍ୟ ସଦାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ଅବିଚଳ ରହିବା ଉଚିତ। ଇଶ୍ୱର ଯେ ଆଲୋକ ଆମକୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହାର ବିରୋଧୀ କୌଣସି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁମାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏପରି ଶାସ୍ତ୍ରବ୍ୟାଖ୍ୟା ସହିତ ଉଦ୍ଭବିତ ହେବେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ସତ୍ୟକୁ ଇଶ୍ୱର ଆମ ଆତ୍ମାର ଭିତ୍ତିରୂପେ ଆମକୁ ଦେଇଛନ୍ତି। ସତ୍ୟ କ'ଣ, ସେ ନିଜେ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି। ଜଣେ ଉଠିବେ, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଆଉ ଜଣେ ମଧ୍ୟ, ନୂତନ ଆଲୋକ ନେଇ, ଯାହା ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱର ଯେ ଆଲୋକ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରେ।" Selected Messages, book 1, 162.

ଯୋହନ ତାହାରେ ସଂଲଗ୍ନ ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିବା ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶୟତାନଙ୍କର ଆକ୍ରମଣର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ହୋଇଆସିଛି। ଯୀଶୁ କହିଥିଲେ:

> କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଖି ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାନ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେହି ସବୁକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଓ ଧର୍ମିକ ଲୋକ ଆକାଂକ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ସେହି ସବୁକୁ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଆକାଂକ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ମାଥିଉ 13:16, 17.

ଦେଖିବା ଏବଂ ଶୁଣିବା ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ଆଶୀର୍ବାଦ ହେଉଛି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବୁଝିବାର ଆଶୀର୍ବାଦ। ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ସେହି "ଶେଷ ଦିନମାନରେ" ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ଯେମାନେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଦେଖନ୍ତି ଓ ଶୁଣନ୍ତି, ସେ ଦୂତ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପଡ଼ିଗଲେ; ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଗାବ୍ରିଏଲ ଯୋହନଙ୍କୁ ଏପରି କରିବାକୁ ନିଷେଧ କଲେ।

> ଏହି ସମସ୍ତ କଥାକୁ ମୁଁ ଯୋହନ ଦେଖିଲି ଏବଂ ଶୁଣିଲି। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଶୁଣିଲି ଓ ଦେଖିଲି, ସେତେବେଳେ ଯେ ଦୂତ ମୋତେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଦେଖାଇଥିଲେ, ତାହାଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରି ଉପାସନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲି। ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ସତର୍କ ରୁହ, ଏପରି କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମର ସହଦାସ, ଏବଂ ତୁମର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କର, ଓ ଏହି ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କର ସହଦାସ; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କର। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 22:8, 9.

ଗବ୍ରିଏଲ ଓ ଯୋହନ ଉଭୟେ ସୃଷ୍ଟିତ ପ୍ରାଣୀ; ସେମାନେ କେବଳ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ମାତ୍ର ଉପାସନା କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ। ସଂସାରର ଶେଷକାଳରେ ଯେତେବେଳେ "ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ"ର ସନ୍ଦେଶ ପୁନରୁକ୍ତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ତାହାକୁ "ଦେଖିବା" ଓ "ଶୁଣିବା" ପାଇଁ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ଧର୍ମୀୟ ପୁରୁଷମାନେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଆକାଂକ୍ଷା କରିଆସିଛନ୍ତି।

> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥିଲେ, 'ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଯେ, ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଓ ଧର୍ମିକ ଲୋକ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେହିସବୁ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ

> ତୁମ୍ଭେ ମାନେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ସେହିସବୁ ଶୁଣିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିପାରିଲେ ନାହିଁ' [Matthew 13:16, 17]। ଧନ୍ୟ ସେହି ଚକ୍ଷୁମାନେ, ଯେମାନେ 1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ।"
>
> "ବାର୍ତ୍ତା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରିବାରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ସମୟର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେଉଛି; ସମାପନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ ହେବାକୁ ହେବ। ଅତ୍ୟଳ୍ପ ସମୟରେ ଏକ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପନ୍ନ ହେବ। ଶୀଘ୍ରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣାନୁସାରେ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଦିଆଯିବ, ଯାହା ଏକ ଉଚ୍ଚ ହାକରେ ପରିଣତ ହେବ। ତାହାପରେ ଦାନିଏଲ ନିଜ ଭାଗରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ, ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ।" Manuscript Releases, volume 21, 437.

ଧର୍ମିକ ମନୁଷ୍ୟମାନେ (ଯୋହନ) ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହଦାସମାନେ (ଦୂତମାନେ) ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେହିଥିଲା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଶେଷକାଳରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହୁଙ୍କାରର ଅନ୍ତିମ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା, ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେବ। ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଷାରେ ଶକ୍ତିର ସେହି ଅନ୍ତିମ ପ୍ରକାଶ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ମୁହର ଖୋଲାଯିବା ଦ୍ୱାରା ସଂଘଟିତ ହୁଏ।

> ଏହି ପରିତ୍ରାଣ ବିଷୟରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଅନୁଗ୍ରହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କରିଥିଲେ, ସତର୍କତାସହ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ ଖୋଜିଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆତ୍ମା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୁଃଖଭୋଗ ଏବଂ ତାହାପରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ମହିମା ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ସେ କେଉଁ ସମୟକୁ କିମ୍ବା କେମିତି ସମୟକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେମାନେ ଖୋଜୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ସବୁ ବିଷୟରେ ସେବା କରୁଥିଲେ, ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପ୍ରେରିତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିଥିବାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଯାଇଛି; ଏହି ସବୁ ବିଷୟକୁ ଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ନିହାରିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରନ୍ତି। ଏହିକାରଣରୁ, ତୁମମାନଙ୍କ ମନର କଟିବନ୍ଧ ବାନ୍ଧ, ସଂଯମୀ ହୁଅ, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣାଯିବାକୁ ଥିବା ଅନୁଗ୍ରହ ଉପରେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଶା ରଖ। 1 ପିତର 1:10–13।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ, ଧର୍ମୀ ପୁରୁଷମାନେ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ସେହି ସମୟରେ ବାସ କରିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ "ଅନୁଗ୍ରହ," ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ଶେଷ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସମୟରେ ଢ଼ାଳାଯାଏ। ସେହି "ଅନୁଗ୍ରହ," ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତି, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଅମୁଦ୍ରିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣାଯାଏ। ଶୟତାନ ଜାଣେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତିକୁ ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚାଇବାର ଉପାୟ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ଅମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସାଧିତ ହୁଏ; ଏହିକାରଣରୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ନିହିତ ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା, ଦମନ କରିବା ଏବଂ ଆବୃତ କରି ରଖିବା ତାହାର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପ୍ରୟାସ ରହିଆସିଛି। ସେହି ଆଲୋକ କେବଳ ପାପର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପରିଚୟମାତ୍ର ନୁହେଁ, କାରଣ ସେହି ସତ୍ୟ ସଦୀୟ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସଂଶୋଧକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା।

> ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଦିନରେ ମୁଁ ଆତ୍ମ ାରେ ଥିଲି, ଏବଂ ମୋର ପଛରୁ ତୂରୀର ଶବ୍ଦ ସଦୃଶ ଏକ ମହାନ ସ୍ୱ ର ଶୁଣିଲି, ଯେ କହୁଥିଲା, "ମୁଁ ଆଲ ଫା ଓ ଓମେଗା, ପ୍ର ଥମ ଓ ଶେଷ; ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ତାହା ଏକ ପୁସ୍ତ କରେ ଲେଖ, ଏବଂ ଆସିଆରେ ଥିବା ସାତୋଟି ମଣ୍ଡ ଳୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଦିଅ; ଏଫିସସ, ସ୍ମ ି ର୍ଣା, ପର୍ଗାମୋସ, ଥୁଆଟୀରା, ସାର୍ଦ୍ଦ ି ସ, ଫିଲାଦେଲଫିଆ ଓ ଲାଉଦିକିଆଙ୍କ ନିକଟକୁ।" ଏହାପରେ ଯେ ସ୍ୱ ର ମୋ ସହିତ କଥା କହୁଥିଲା, ତାହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଘୁଞ୍ଚ ି ଲି। ଏବଂ ଘୁଞ୍ଚ ି ଦେଖିଲି, ମୁଁ ସାତୋଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ର୍ ଦୀପାଧାର ଦେଖିଲି; ଏବଂ ସେହି ସାତୋଟି ଦୀପାଧାରର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ସଦୃଶ ଜଣେ ଥିଲେ, ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ଏବଂ ବକ୍ଷ ସ୍ଥ ଳରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ର୍ କଟିବନ୍ଧ ବାନ୍ଧ ି ଥିବା। ତାଙ୍କ ର ମୁଣ୍ଡ ଓ କେଶ ଉନ ସଦୃଶ, ହିମ ସଦୃଶ ଧଳା ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ନୟନ ଅଗ୍ନ ି ଶିଖା ସଦୃଶ ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ପାଦ ଭଟ୍ଟ ି ରେ ଜ୍ୱ ଳିତ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତ ମ ପିତଳ ସଦୃଶ ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ସ୍ୱ ର ବହୁ ଜଳର ଗର୍ଜନ ସଦୃଶ ଥିଲା। ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ଦକ୍ଷ ି ଣ ହାତରେ ସାତୋଟି ନକ୍ଷ ତ୍ର ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ମୁଖରୁ ଏକ ଧାରାଳ ଦୁଇଧାରୀ ତଲୱାର ବାହାରୁଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ମୁଖମଣ୍ଡ ଳ ତାହାର ପ୍ର ଚଣ୍ଡ ତେଜରେ ଦୀପ୍ତ ି ମାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ

ସଦୃଶ ଥିଲା। ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାମାତ୍ରେ ମୃତକ ସଦୃଶ ତାଙ୍କର ପାଦପଦ୍ମରେ ପଡ଼ିଗଲି। ତେବେ ସେ ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହାତ ମୋର ଉପରେ ରଖି ମୋତେ କହିଲେ, "ଭୟ କରନି; ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ; ମୁଁ ସେହି ଯିଏ ଜୀବିତ, ଏବଂ ମୃତ ହୋଇଥିଲି; ଏବଂ ଦେଖ, ମୁଁ ଯୁଗାନୁଯୁଗ ଜୀବିତ ଅଛି, ଆମେନ; ଏବଂ ନରକ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ମୋ ପାଖରେ ଅଛି। ତେଣୁ ତୁମେ ଯାହା ଦେଖିଛ, ଏବଂ ଯାହା ଅଛି, ଏବଂ ଏହାପରେ ଯାହା ଘଟିବ, ସେସବୁ ଲେଖ।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧:୧୦–୧୯।

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ "ଇତିହାସବାଦୀ" ପଦ୍ଧତିକୁ ଧାରଣ କରିଥିଲା, ସେମାନେ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଶେଷ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପୁନରାବୃତ ହୋଇଥାଏ। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଊଣେଇଶତମ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷଭାଗରେ ଶୟତାନ ଆଗରୁହିଁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଆଖିକୁ ସେହି ପବିତ୍ର ପଦ୍ଧତି, ତାହାର ସୁରକ୍ଷା, ଏବଂ "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ମହାନ ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ଭଣ୍ଡାରରକ୍ଷକ" ଭାବେ ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱର ଅବିଭାଜ୍ୟ ଅଂଶ ଥିବା ତାହାର ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରତି ବନ୍ଦ କରୁଥିଲା। ଯଦିଓ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ରେ ସେହି ପଦ୍ଧତିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଉଥିଲା, ତଥାପି ଏମିତି କିଛି ଲୋକ ଥିଲେ ଯେମାନେ ସେହି ପବିତ୍ର ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲେ। ଲାଉଡିକିୟାର ଇତିହାସରେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଏକ ବୈଧ ପ୍ରୟୋଗ ବୋଲି ସତ୍ୟର ସାକ୍ଷୀ ଭାବେ ଆମେ Story of the Seer of Patmos ପୁସ୍ତକକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛୁ। ନିମ୍ନରେ ସେହି ପୁସ୍ତକରୁ କିଛି ଉଦ୍ଧୃତାଂଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ମୁଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଥିବା ବିଷୟଟିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ।

"ଏହା ସ୍ମରଣରେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ଯେପରି ଏଫେସସ, ସ୍ମିର୍ନା, ଏବଂ ପର୍ଗାମସର ଅନୁଭବ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପୂର୍ବର ଶେଷ କଳିସିଆରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ, ସେପରି ଥୁଆତୀରାର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ପିଢ଼ୀରେ ତାହାର ସମାନାନ୍ତର ରୂପ ପାଇବ।" Stephen N. Haskell, Story of the Seer of Patmos, 69.

ହାସ୍କେଲ୍ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ସୂଚନା କରନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ମଣ୍ଡଳୀର ଅନୁଭବ ପୁନରାବୃତ ହୁଏ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କ କଥାନୁସାରେ, "ଶେଷ ପିଢ଼ୀରେ ତାହାର ସମାନାନ୍ତର ରୂପ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ।"

"ସେ ପରୀକ୍ଷାଟି ପ୍ରୟୋଗ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ କିଛି 1843 ବର୍ଷକୁ ଆଗକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରୁଥିଲା, ସେହି ସମୟ ଭାବେ ଯେତେବେଳେ ଜଗତ ତାହାର ତାରକଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ସମୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଯେ ଅବସ୍ଥା ଥିଲା, ତାହା ଏବେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଲା।" Stephen N. Haskell, Story of the Seer of Patmos, 75.

ହାସ୍କେଲ୍‌ୱିଲିୟମ୍‌ମିଲର୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1843 ମସିହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ସମୟ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମ ଆଗମନର ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ସମୟରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ହାସ୍କେଲ୍‌ସଠିକ୍‌ଥିଲେ, ଏବଂ ସିଷ୍ଟର୍‌ହ୍ୱାଇଟ୍‌ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତି ଯେ ମିଲର୍‌ସ୍ୱୟଂ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲେ।

"ଯେପରି ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ତା ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆଗମନର ଅଗ୍ରଦୂତ ହୋଇ ତାଙ୍କର ଆଗମନ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ସେପରି ୱିଲିଅମ ମିଲର ଏବଂ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ।" Early Writings, 229.

ହାସ୍କେଲ୍ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ, ପର୍ଗାମସ୍‌ର ଇତିହାସର ସମୟରେ (ଯାହା ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ସମଝୌତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ତୃତୀୟ କଳିସିଆ ଅଟେ), ପଞ୍ଚମ କଳିସିଆ ସାର୍ଦ୍ଦିସ୍‌ର ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା।

"ପର୍ଗାମର ଇତିହାସରେ ଏକ ସମୟ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ଭାବିଥିଲା ଯେ ପୌତ୍ତଳିକତା ମୃତ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ, ଯେ ଧର୍ମଟି ଦୃଶ୍ୟତଃ ପରାଜିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଧର୍ମ ହିଁ ବିଜୟୀ ହୋଇଥିଲା। ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପୌତ୍ତଳିକତା ମଣ୍ଡଳୀରେ ପ୍ରବେଶ କଲା। ସାର୍ଦ୍ଦିସର ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଲା।" Stephen N. Haskell, Story of the Seer of Patmos, 75, 76.

ସାର୍ଡିସ ଥିଲା ସୁଧାରଣ ଆନ୍ଦୋଳନର ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ, ଯାହା ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ପୋପତନ୍ତ୍ରର ଶୟତାନୀ ଭ୍ରାନ୍ତିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସେମାନେ ଆଗରୁ ରୋମ ପ୍ରତି ଫେରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ପେର୍ଗାମୋସର ମଣ୍ଡଳୀ ପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ପୋପତନ୍ତ୍ର ମୃତ; କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ, ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଥିଲା। ହାସ୍କେଲ୍ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ "ଅତୀତର ସମସ୍ତ ଯୁଗର ସଞ୍ଚିତ କିରଣମାନ" ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ।

> "ଏହି ଶେଷ କଳିସିଆ—ଅବଶିଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ,—ଅତୀତ ସମସ୍ତ ଯୁଗର ସଞ୍ଚିତ କିରଣମାନ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେଉଛି।"
> Stephen N. Haskell, Story of the Seer of Patmos, 69.

ମୁଁ ଏହା ସୂଚିତ କରୁନାହିଁ ଯେ ହାସ୍କେଲ୍ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଇତିହାସ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ ଲେଖନ୍ତି ଯେ "ଅତୀତର ସମସ୍ତ ଯୁଗର ସଞ୍ଚିତ କିରଣଗୁଡ଼ିକ" "ଶେଷ ମଣ୍ଡଳୀ" ଉପରେ "ପ୍ରକାଶ କରେ।" ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ "ଅତୀତ ଯୁଗମାନଙ୍କର" "କିରଣଗୁଡ଼ିକ" ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମିଳିତ। ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି ସେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସରେ ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତୀକତ୍ୱକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି, ସେ ସେହି ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ସମାନାନ୍ତରଗୁଡ଼ିକୁ କେତେ ଗଭୀର ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ଏହା ବିଷୟରେ ମୁଁ ଅନିଶ୍ଚିତ। ମୁଁ ଏହାରେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେ ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସମାନଙ୍କର ଆଉ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିନଥିଲେ—ଏମିତି ଏକ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ, ଯାହା ଦିଗରେ ଆମେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛୁ।

ଆମେ ଆମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଆଲୋଚନା କରିବୁ।